

The Cell That Doesn't Believe In The Mind That It's Part Of

Een solotentoonstelling van
Chris Evans

The Cell That Doesn't Believe In The Mind That It's Part Of brengt werken bij elkaar die zijn voortgekomen uit gesprekken met mensen van zeer diverse pluimage. Iedere gesprekspartner is gekozen op basis van zijn publieke functie of symbolische rol, bijvoorbeeld de directeurs van een befaamd champagnehuis, een voormalig lid van de Britse Constructivisten, de hoofddirecteur van een farmaceutisch bedrijf in Texas, een filantroop en een Maastrichtse politieagent. Het resultaat, in de gestalte van sculpturen, brieven, tekeningen en filmscripts, verwijst naar een grotere structuur waarbinnen Evans de rollen van kunstenaar, mecenas, genie en muze doelbewust met elkaar verward.

Processen gebaseerd op de inbreng van derden worden afgewisseld met werken die vanaf de eerste aanzet geheel van Evans' eigen hand zijn. Desalniettemin kennen al zijn werken eenzelfde toon die associaties oproept met de esthetiek van toegepaste kunsten zoals grafische vormgeving en keramiek. Typerend is zijn veelvuldige gebruik van de airbrush techniek, de vertrouwde keuze voor de professionele, in anonimiteit werkende illustrator.

Gang, wintertuin en ruimte aan de tuinzijde

What's The Point Of Revolution Without Copulation, Copulation, Copulation?

Deze serie werken is gebaseerd op het toneelstuk *Marat/Sade* (1963) van Peter Weiss en beschrijft de strijd tussen individuele vrijheid en collectieve verantwoordelijkheid. Met als centrale locatie een gesticht uit het begin van de 19e eeuw volgt het toneelstuk het verhaal van Marquis de Sade (1740-1814). Binnen dit stuk registreert de opgesloten libertijn De Sade een opvoering waarbinnen zijn medegevangenen de moordaanslag op de even beruchte als radicale journalist en politicus Jean-Paul Marat (1743-1793) verbeelden. Dit stuk-binnen-een-stuk confronteert de waarden van De Sade, befaamd om zijn vrijgevochten seksualiteit en levensstijl, met die van Marat, die gelooft in de absolute waarde van het gemeenschappelijk goed als enige voorwaarde voor progressie. *What's The Point Of Revolution Without Copulation, Copulation, Copulation?* presenteert het contrast tussen de revolutionair Marat en zijn ideologische tegenhanger De Sade door middel van twee verschillende rollenspellen. Beide figuren staan én symbool voor twee concurrerende drankenlabels én vormen het uitgangspunt voor twee wetenschappers in een futuristisch scenario dat zich afspeelt in de Texaanse woestijn.

You Are The Sovereign (2007)
Keramiek, kunsthars, piepschuim,
airbrush, ingelijste brieven
en foto

You Are The Sovereign is gebaseerd op een correspondentie tussen Evans en de directeurs van Laurent Perrier, een champagnemerkt dat is opgericht in de nasleep van de Franse Revolutie; een periode waarin veel staatsbedrijven in private handen kwamen. De tentoongestelde brief beschrijft een voorstel van de kunstenaar aan de champagneproducent om een nieuwe productlijn te lanceren ter ere van Jean-Paul Marat. Dit als reactie op een rivaliserend bedrijf dat een champagne met de naam Marquis de Sade op de markt heeft gebracht. Een kegelvormige sculptuur die het beeld van een karaf oproept toont een vallende ganzenveer; een verwijzing naar Jacques-Louis David's beroemde schilderij van Marat die in een badkuip is vermoord. Volgens de overlevering is hij doodgestoken terwijl hij een lijst met staatsvijanden opstelde die moesten worden gearresteerd en onthoofd. De sculptuur kan worden opgevat als een maquette die het voorstel aan Laurent Perrier vergezeld en kan als een eerste suggestie voor de marketing dienen.

***I Am In Your Foyer* (2007)**
Glas, aluminium, airbrush

I Am In Your Foyer is een airbrush bedoeld voor een gerechtsgebouw van het Federale Hof van San Antonio (USA). Het werk wordt hier gepresenteerd op een replica van een raam van dit gebouw. Het gerechtsgebouw als onderdeel van een justitioneel systeem is de fysieke plek waar de staat per keer oordeelt wanneer het uitoefenen van persoonlijke vrijheid botst met het idee van een collectieve verantwoordelijkheid aan de gemeenschap. Geplaatst in een gerechtsgebouw zou het schilderij een suggestie kunnen geven van de tijdelijke onthouding van genotzucht.

wijdverspreide psychose onder de burgers. De protagonisten in de film, Marianne en Slade, kunnen worden opgevat als toekomstige versies van Marat en De Sade. Deze twee dokters met zeer verschillende behandelmethoden voor de kwalen van de maatschappij werken beiden in een private kliniek. Marianne is gespecialiseerd in het behandelen van oogkwalen en probeert een remedie te vinden voor een epidemie van blindheid waarvan ze denkt dat die wel eens psychosomatisch kan zijn. Slade houdt zich bezig met het ontwikkelen van experimentele verdovingsmiddelen die grote aftrek vinden bij zijn rijke patiënten. In de openingsscène wordt Slade vermist en wordt Marianne ondervraagd over zijn verdwijning. In de verhoorkamer wordt een geluidsband afgespeeld met daarop de laatste opname die Slade in zijn audio-dagboek heeft gemaakt.

***The Fantasist* (2007)**
DVD met geluid en productiescript

Het derde werk in deze serie is een 'pitch' voor een psychologische horror/sciencefictionfilm met de titel *The Fantasist*. Het productiescript wordt vergezeld door de projectie van de openingsscène van de film. *The Fantasist*, een co-creatie van Evans en schrijver Will Bradley, speelt zich af in de Texaanse woestijn ergens in de nabije toekomst. De VS balanceert op de rand van chaos vanwege een

Voorkamer, links

Without Thinking I – V (2010)
Een serie van 5 ingelijste
airbrush schilderijen op
aluminium

Deze serie werken bestaat uit beelden van stadsranden, archetypische 'overgangszones' waar kantoorlandschappen overgaan in rustieke vergezichten. Deze beelden zijn bewerkt met een zogeheten vervreemdingsfilter; een video effect dat ook bekend staat als een 'transit'. Deze bewerking creëert een gekunsteld surrealisme en wordt gebruikt om een overgang aan te geven waarbij het perspectief van de kijker samenvalt met het onderbewustzijn van een personage; je komt als het ware binnen in hun droom of nachtmerrie.

Voorkamer, rechts

**Portrait of a Recipient as a
Door Handle, After a Drawing
Produced by an Anonymous
Philanthropist. Bronze
Maquette, Scale 2:1 (2010)**
Bronzen maquette, vitrine

Dit beeld is gebaseerd op een gesprek met een filantroop. Zoals bij andere werken maakt Evans opzettelijk misbruik van de omstandigheden waaronder een werk wordt geproduceerd, om op deze wijze de traditionele fundamenteën van artistieke expressie – zoals auteurschap, intentie en originaliteit – te ondermijnen.

Trappengang

The Attentives (2010)
Messing

'The Attentives' is de naam die is gegeven aan een organisatie die is voortgekomen uit de samenwerking tussen een Britse Constructivist en een voormalige eigenaar van een galerie. Deze organisatie komt voor in het productiescript van een proefaflevering voor de televisieserie getiteld *The Freedom of Negative Expression*.

Bovenzaal

The Freedom of Negative Expression (2007/2010)
DVD met geluid, kunstthars, geprinte versie van een productiescript

Deze installatie bestaat uit een productiescript van een televisieserie, een trailer van een proefaflevering en twee sculpturen die in deze installatie letterlijk hun schaduw werpen op de geprojecteerde trailer.

Een mogelijke slogan voor de televisieserie is 'Verraad is een Schone Kunst'. Een welgestelde, jonge Amerikaan wil zijn stempel op de kunstwereld van Londen drukken en gebruikt de talenten van een gerespecteerde kunstenares om zijn carrière gestalte te geven. Echter, wanneer zijn succes verzekerd lijkt, distantieert hij zich van haar. Zij heeft hem gecreëerd – kan ze nu een manier vinden om hem te vernietigen?

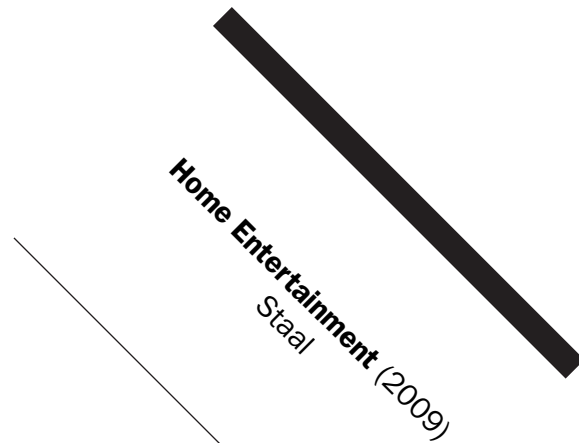
De dialoog voor 'de Britse Constructivist' in de gedaante van de gerespecteerde kunstenares is geschreven door Tirdad Zolghadr en gebaseerd op Evans' herinneringen aan een ontmoeting met Gillian Wise, een prominente kunstenaar uit de jaren zestig in Groot-Brittannië. Will Bradley heeft het script voor de rol van de jonge Amerikaan, 'de Nihilist', bedacht en in samenwerking met Evans *The Freedom of Negative Expression* tot een productiescript omgevormd; een plot-tot-plot beschrijving van een proefaflevering voor een televisieserie.

Bookshop

Slechts een klein percentage van de kunststudenten lukt het om daadwerkelijk een carrière op te bouwen in de kunst, maar tegelijkertijd zullen slechts weinig kunstenaars een carrière binnen het politieapparaat ambiëren. Vanuit het idee dat het politieapparaat idealiter een afspiegeling van de maatschappij zou moeten zijn en de constatering dat mensen met een kunstachtergrond daarbinnen ondervertegenwoordigd zijn, nodigt Evans wereldwijd afgevaardigden van nationale politiediensten uit om wervingspresentaties op kunstacademies te geven. Na een dozijn van dergelijke lezingen in Europa, de VS en Azië zijn ditmaal de studenten van de Academie voor Beeldende Kunsten in Maastricht uitgenodigd voor een *Cop Talk*.

Buiten (Dak)

Op het dak van Marres heeft Chris Evans een windvaan geïnstalleerd. Een pijl met de woorden 'Home Entertainment' wijst weg van de kunstinstelling en stelt impliciet de vraag of cultuur misschien elders gezocht moet worden.

Credits

De werken in deze tentoonstelling worden gepresenteerd met de goedkeuring van de kunstenaar, Juliette Jongma Gallery, Amsterdam en Lüttgenmeyer Gallery, Berlin.

Over de kunstenaar

Chris Evans (1967, Eastington, UK) woont en werkt in Brussel, België.

Solotentoonstellingen (selectie):
Take A Bureaucratic Bow (2009), Objectif, Antwerp (B), *Point at it, like a Farmer at a Pig* (2008), Juliette Jongma Gallery, Amsterdam (NL), *As Simple as Your Life Used to Be* (2008), The British School, Rome (I), *Militant Bourgeois: an Existentialist Retreat* (2006/2007), Stedelijk Museum Bureau Amsterdam (NL) en International Project Space, Birmingham (UK), *A Sculpture for the Ahmed Family* (2006), REC, Berlin (D), *Is My Work Too Commercial* (2006), Store, London (UK).

Groepstentoonstellingen (selectie):
Taipei Biennial (komend, 2010), *The Conspiracy* (2009), Kunsthalle Bern (CH), *Depression* (2009), Marres, Maastricht (NL), *Talk Show* (2009), ICA London, *A Fantasy for Alan Kaprow* (2009), CIC, Cairo (EGY), *Lapdogs of the Bourgeoisie* (2008/2009), Arnolfini, Bristol (UK) and Townhouse gallery Cairo (EGY), *Mes nuits sont plus belles que vos jours* (2008), Berlin Biennial (D), *The Impossible Prison* (2008), Nottingham Contemporary, Nottingham (UK), *Destroy Athens*, Athens Biennial (2007).

Evans was ook de curator van *Mental Puberty* (2009), Store, London (UK)